

[Finansministeren.]

Det vil da være praktisk, om man uden videre kan fritage den samme Mand ogsaa i de kommende Aar, uden at skulle benytte den samme besværlige Fremgangsmaade hvert Aar, og jeg skal gerne undersøge, om det er praktisk muligt at faa Loven ændret saadan, at man kan undgaa denne Gentagelse af Processen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at det kun var Resultatet af de finansielle Undersøgelser og ikke Detaillerne, jeg havde fremsat her i Tinget. Dette har jeg gjort med velberaad Hu, fordi det er min Erfaring, at det giver alt for ringe et Udbytte i Forhold til baade Talerens og navnlig Tilhørernes Anstrengelser, hvis man overbroderer et Foredrag med alt for mange Tal. Men jeg er villig til, saaledes som det ærede Medlem antydede, at give nærmere Oplysninger om Detailler i Finansudvalget, saafremt dette Udvalg maatte ønske noget saadant.

Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at de Eengangsudgifter, vi havde haft i 1944—45 og nu i 1945—46, for en stor Del i Virkeligheden var et Tillæg til Besættelsestidens særlige Omkostninger, er jeg helt enig med ham, og jeg kunde endda tilføje, at det samme i Virkeligheden ogsaa vil gælde en stor Del af de Eengangsudgifter, vi kan forvente i 1946—47 og formentlig endda længere frem. Jeg gaar f. Eks. ud fra, at vi ikke er ved Vejs Ende med de Anskaffelser, vi skal have af Militærudstyr; vi er heller ikke færdige med Udgifterne til de tyske Flygtninge. Der kommer utvivlsomt flere Eengangsudgifter i de nærmest kommende Aar, som i Realiteten kun er en Forlængelse af Besættelsestidens Udgifter. Det logiske Udtryk herfor har vi tilvejebragt ved, at vi over for Erstatningskonferencen har anmeldt et samlet Erstatningskrav paa Tyskland paa mellem 11 og 12 Milliarder Kr., medens der jo kun er udbetalt knap 8 Milliarder paa tysk Regning. Det betyder i Virkeligheden, at en hel Del Belastning af det danske Samfund, der ikke har fundet Udtryk i Udbetalinger i selve Krigsaarene, men som delvis vil finde saadant Udtryk nu efter Krigen, maa tages med i Betragtning.

Det ærede Medlem ønskede Merindkomstskatten afskaffet. Det vil jeg ogsaa meget gerne selv, og jeg skal overveje, hvordan dette Forhold ligger. Som jeg sagde i sidste Uge, finder jeg det vanskeligt i Øjeblikket at gaa ind for en Nedsættelse af Skatteniveauet, og der er utvivlsomt mange af dem, der ønsker Merindkomst-

skatten afviklet, som ikke vil være slet saa begejstrede, hvis der skal sættes noget andet i Stedet. Men Forholdet bør overvejes, og jeg er i hvert Fald af den Opfattelse, at en Skat af denne Karakter saa snart som muligt bør bringes ud af Verden. Om det kan ske allerede nu i det førstkommande Skatteaar, eller vi maa have Taalmodighed et Aars Tid endnu for at overveje, hvad der eventuelt skulde sættes i Stedet, eller hvordan vi skal bygge hele Skattesystemet op, naar vi giver Slip paa de særlig krigsbetonede Skatter, kan jeg ikke sige noget bestemt om i Dag.

Naar det ærede Medlem for øvrigt sagde, at der manglede et Syn paa Erhvervslivets Forhold paa længere Sigt i min Tale sidste Torsdag, saa maa jeg naturligvis erkende, at jeg ikke havde Mod til — og det har jeg heller ikke i Dag — at fremsætte detaljerede Betragtninger over, hvorledes jeg mener Erhvervslivets Udvikling her og i andre Lande vil blive paa længere Sigt. Dertil er der alt for mange ukendte Faktorer. Vi ved f. Eks. ikke, i hvilken Grad det vil lykkes de store Nationer at iværksætte den Frigørelse af den internationale Handel, som de har proklameret ved forskellige Lejligheder, og som skulde være et af Formaalene med Oprettelsen af den internationale Valutafond. Vi ved heller ikke, i hvilken Grad f. Eks. Sovjetunionen vil gaa bort fra den lukkede Økonomi, som den hidtil har haft. Det er alt sammen Spørgsmaal, der har den største Betydning for et Land som Danmark, der staar i saa nøje Forbindelse med Udlandet. Vi ved heller ikke, om de Bestræbelser for at faa et højere Løn niveau i England og Amerika, der er fremme for Tiden, vil lykkes i noget større Omfang, og det har naturligvis Betydning for vort Erhvervslivs Konkurrenceevne. Derfor kunde jeg ikke gaa i Detailler.

Jeg fremhævede dog visse Ting. Jeg fremhævede, at hvis Freden kunde bevares, og hvis man kunde enes om en fornuftig økonomisk Politik — jeg gav visse Antydninger af, hvad jeg forstod herved for vort Vedkommende —, saa nærede jeg ingen Tvivl om, at den moderne Teknik vilde tillade en voksende, endda en stærkt voksende Produktion og derfor ogsaa en voksende Levestandard i alle Lande, Danmark indbefattet. Men det afhænger meget af de politiske Forhold, baade de udenrigspolitiske og de indenrigspolitiske, her saavel som i andre Lande. Jeg gjorde endvidere den Tilføjelse, at selv om vi kan haabe paa en saadan opadgaende Langtidstendens, hvis de politiske Forhold i Verden bliver gunstige, maa vi dog regne med den Mulighed, at der kan komme